

з Гл. 16; 57.

ляхъ прахъ по воздухъ, Тысящникъ-тъ за- 24
повѣда да го закарать въ крѣпость-тъ, и
порѣча да го испытать съ бой, за да у-
знае за коуж причинѣ выкахъ така върхъ
него. И като го растегнѣхъ съ ременіе, 25
Павель рече на стотника който стояше
тамо : "Законо ли е вамъ да біете чело-
вѣка Римлянинъ и не съденъ? Това като 26
чу стотникъ-тъ, отиде та извѣсти тысящни-
ку, и рече : Виждь какво ще сторишь ; за-
щото той человекъ е Римлянинъ. А тысящ- 27
никъ-тъ пристѣпи и рече му : Кажи ми,
Римлянинъ ли си ты? А той рече : Римля-
нинъ. И отговори тысящникъ-тъ : Азъ съ 28
много сребро съмъ добылъ това граждан-
ство ; а Павель рече : Но азъ съмъ ся и
родилъ *въ него*. И тѣй тозь часъ ся отстѣ- 29
пихъ отъ него тѣзи конто щѣхъ да го мѣ-
чатъ. Още и тысящникъ-тъ ся уплаши, ка-
то разбра че е Римлянинъ, и защото го бѣ-
ше вързалъ.

На утринь-тъ като искаше да разумѣе 30
истинѣ-тъ, въ какво го обвинявать Иудей-
тъ, развърза го отъ върскы-тъ, и повелъ да
дойдѣтъ първосвященници-тъ и вслчкый-тъ
имъ съборъ, а доведе долу и Павла та го
постави прѣдъ тѣхъ.

ГЛАВА 23.

а Гл. 24; 46.

1 Кор. 4; 4.

2 Кор. 1; 42.

4; 2. 2 Тим.

4; 5. Евр. 15;

18.

б 3 Цар. 22; 24.

Іер. 20; 2.

Іоан. 18; 22.

И погледнѣ Павель на съборъ-тъ и ре- 1
че : Мѣжіе братіе, до тойзи день "азъ съмъ
живѣлъ прѣдъ Бога съсъ цѣлѣ добрѣ со- 2
вѣсть. А първосвященникъ-тъ Анапія пове- 2
лѣ на прѣдстоящы-тъ ъда го ударять по
уста-та. Тогази Павель му рече : Богъ ще 3
удари тебе, стѣно варосана ; и ты си сѣд- 3
нѣлъ да мя сѣдишь по закону, а противъ